

Ռաֆֆի

Կույսի վիշտը

Քնած է լուսնյակը
երկնքի խորքում,
Քնած է թռչնիկը
իր փափուկ բնում,
Քնած է քամին,
տերև չէ շարժվում,
Քնած է գետը,
ձայնը չէ լսվում:
Մայրիկ, ինչի՞ ես
քնել չեմ կարում,
Ուզում եմ քնել,
աչքս չէ փակվում,
Մայրիկ, այս ի՞նչ է,
որ ինձ տանջում է,
Այս ի՞նչ կրակ է,
որ սիրտս այրում է...